

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIV. Quòd Imp. Synodum ad se per literas evocavit, ut Athanasii causa coram se diligentius spectaretur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἐκ μετανοίας ἐπιγνῆς τὴν ἀλήθειαν, ὡς λοιπὸν τῆς ἐκκλησίας ὦν, δικαίως κ' λοιπὸν παρ' αὐτῶν προσδεχθεὶς, καὶ ἔξοριδέντα τὸν ἀθανάσιον ἀνιψιόμυροι ἔμην ἀλλὰ καὶ τῷ βασιλεῖ τὰ πρὸς αὐτῶν γνώριμα κατήϊσων· ταῦτα δὴ τῷ Ἐπισκόπῳ διατεθέντων, Ἐπιβαλαμδόνει ἔγραψεν Ἐβασιλέως γράμματα, σημαίνοντα ἀθανάσιον μὲν ἀναδέσθραμκέναι πρὸς αὐτὸν· αὐτὸς ὅ ἀναγκαῖον εἶναι δι' αὐτὸν πρὸς ἀρχιερεῶς ἐν κωνσταντίνε πόλει. ἐστὶ δὲ τὰ Ἐπιβαλαμδόντα γράμματα τῷ βασιλέως τάδε.

Κεφ. λδ'.

Ὅτι β-σπλιεύς πύρι ἐνοδοῦν ἐκάλεσε πρὸς αὐτὸν δι' Ἐπισκόπῳ, ἵν' ἐπ' αὐτῷ τὰ κατὰ ἀθανάσιον ἀκριβῶς ἔξετασθῆ.

Νικητῆς κωνσταντίνου, μέγιστος, σεβαστός, τοῖς ἐν τύρῳ συμελθεῖσιν Ἐπισκόποις.

Ἐγὼ μὲν ἀγνοῶ τίνα ἐστὶ τὰ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας συνόδου μὲν θεοῦ καὶ χειμῶν κριθέντα· δοκεῖ δὲ πῶς ὑπὸ τῶν τετραχόδων ἀταξίας ἢ ἀλήθεια διεσφάθη, ὑμῶν δὲ ἡ διαδὴ διὰ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἐρεσχελίαν, ἢ ἀλήθειαν εἶναι βεβληθεῖς, τὰ τῷ θεῷ ἀρέσκοντα μὴ σωζομένων· ἀλλ' ἐστὶ τῆς θείας προνοίας ἔργον, καὶ τὰ τῆς φιλοεικίας ταύτης κακὰ φανερώς ἀλόγιστα διασκεδάσαι. καὶ ἡμῖν διαρρήδην, εἴ τινα τῆς ἀληθείας αὐτοῖσι συνελθόντες ἐποίησατε φροντίδα, καὶ εἰ τὰ κεκεμμένα χωρεῖς τῶν χάριτων καὶ ἀπεχθείας ἐκρίνατε, φανερώσαι τοιγαρὲν ἠπεγμένως πάντας ὑμᾶς πρὸς τὴν ἐμὴν ἐυσέβειαν ἀνελεθῆναι δεῖ, ἵνα τὴν τῷ πεπεσγμένων ὑμῖν ἀκρίθειαν δι' ὑμῶν αὐτῶν πρὸς σήσητε· τίνου δὲ ἐνεκεν ταῦτα γράψαι πρὸς ὑμᾶς ἐδικαίωσα, καὶ ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν διὰ τῶν γράμματων καλῶ, ἐκ τῶν ἐπομένων γνώσεσθε· Ἐπιβαλόντι μοι λοιπὸν τὸ ἐπώνυμον ἡμῶν καὶ πανδοδαίμων πατερίδου, τῶν κωνσταντίνε πόλεως· Συμβέβαιε δὲ τῆνικαδὲτα ἐφ' ἵππε με ὁ χεῖρ δὲ ἔξαιφνης ἀθανάσιου ὁ ἐπίσκοπος ἐν μίσῳ τῷ λεωφόρῳ, μὲν ἱερῶν τινῶν, εἰς πρὸς αὐτὸν εἶχεν, ἀπροσδοκῆτως ἔτω προσήλθον, ὡς καὶ πρὸς ἀρχιερεῶς ἐκπλήξεως ἀφορμὴν παρτυρεῖ γὰρ μοι ὁ πάντων ἑφορθεός, ὡς εἰς Ἐπιγνώμαι αὐτὸν ὅς τις ἐμὴ πρὸς τὴν πρῶτον ὄν ἐδυνήθη, εἰ μὴ τῶν ἡμετέρων τινῶν, καὶ ὅς τις ἐμὴ, καὶ τὴν ἀδικίαν

tatem agnovit, deinceps tanquam Ecclesiae filium jure merito ab ipsis quoque suscipiendum esse. Athanasium vero episcopatu depulsum esse, obscure significarunt, cum dicerent livorem omnem exturbatum fuisse. Sed & Imperatorem iisdem de rebus certiores fecerunt. Dum hæc ab Episcopis geruntur, supervenerunt alia Imperatoris littera, quibus significabat, Athanasium quidem ad se confugisse; ipsos vero ad causam dicendam Constantinopolim venire oportere. Imperatoris autem littera sunt hujusmodi.

CAP. XXXIV.

Quod Imperator Synodum ad se per literas evocavit, ut Athanasii causam se diligentius spectaretur.

Victor Constantinus Maximus Augustus, Episcopus, qui in urbe Tyro convenerunt.

Quæ à vestro Concilio per tumultum ac tempestatem judicata sunt, equidem nescio. Videtur tamen per turbulentam quandam concitationem veritas esse labefactata; dum scilicet ob mutuum inter vos contentionem, quam invictam atque insuperabilem esse vultis, nec veritatem, nec ea, quæ Deo grata sunt, consideratis. Sed faciet divina providentia, ut contentionis hujus mala manifestè deprehensa penitus dissipentur; utque nobis planum fiat, quantum vos, qui in unum convenistis, veritatis curam gesseritis, & an judicia vestra citra gratiam & odium cujusquam à vobis prolata sint. Vos igitur universos ad nostram pietatem propere oportet accedere, ut eorum, quæ gesta sunt à vobis, rationem per vosmetipsos accuratè reddatis. Porro quid causæ sit, cur hæc ad vos scribenda putaverim, vosque ad me per has literas accerfam, ex iis, quæ sequuntur, intelligetis. Ingressi mihi cognominem & omnino beatam patriam meam Constantinopolim, sedebam autem tunc in equo, subito Athanasius Episcopus cum quibusdam sacri ordinis viris, quos circa se habebat, adeo inexpectatus occurrit, ut nos stupore quodam percelleret. Testis enim est mihi omnium inspector Deus, me primo aspectu, quisnam esset non potuisse cognoscere, nisi quidam nostrorum, & quis esset, & quam pertulisset injuriam, nobis sciscitantibus, ut par erat

indicavissent. Atque ego quidem id A
temporis nec sermonem cum eo, nec
congressum ullum habui. Cum autem
ille ut audiretur flagitaret, idque ego re-
cularem, ac propemodum juberem
eum submoveri, ille majore cum fidu-
cia, nihil amplius se postulare dixit,
quam ut vos hic adessetis; quo vobis
praesentibus, ea, quae perpeclus est, ne-
cessitate coactus, posset deplorare.
Quod cum mihi aequum in primis &
temporibus nostris congruum esse vi-
deatur, haec ad vos libenti animo scri-
benda curavi, ut omnes, qui ad Con-
cilium in civitate Tyro convenistis, ad
Comitatum clementiae nostrae absque
ulla dilatione properetis: integritatem
ac sinceritatem judicii vestri rebus ipsis
ostensuri: idque coram me, quem sin-
cerum esse famulum Dei, ne vos qui-
dem ipsi inficiari potestis. Certe per
meum erga divinum numen obsequium
ac ministerium, ubique terrarum pax
viget: ipsis etiam Barbaris nomen Dei
ex animo venerantibus, qui ad hoc us-
que tempus veritatem ignoraverant.
Porro qui veritatem ignorat: is Deum
quoque ignoret necesse est. Verunta-
men sicut antea dixi, ipsi etiam Barba-
ri mea opera, qui ingenuus sum Dei fa-
mulus, Deum jam agnoverunt, eum-
que venerari didicerunt: cujus provi-
dentiā me ubique protegi ac servari, re-
bus ipsis experti sunt. Quae res preci-
pue ad notitiam Dei eos induxit. Et il-
li quidem metu nostri, venerantur
Deum. Nos vero, qui sacrosancta my-
steria Ecclesiae illius praeferre videmur,
non enim dixerim tueri: nos, inquam,
nihil aliud agimus, quam quae ad discor-
diam & odium pertinent, & ut absolu-
te dicam, quae ad humani generis per-
niciem tendant. Verum ut jam dixi, o-
mnes quam celerrime ad nos accurri-
te: pro certo habentes, me omni ope
ac studio perficere conaturum, ut ea,
quae sunt legis Dei, integra & inconcu-
sa praecipue serventur, quibus nec pro-
brum, nec infamiae labes ulla possit a-
spergi: profligatis videlicet & concul-
catis penitusque deletis legis inimicis,
qui sub obtentu sacrosancti nominis,
varias ac multiplices blasphemias in-
gerunt.

ω πέπονθε, διηγείσασθε, πωθανομένοις,
ώσπερ είκος άνησειλαν ήμίν έγω μω όυν έτε
διελέχθη άπό καί έκείνο καιεθ, έτε όμι-
λίας έκονώνησα. ώς ή έκεινθ μω άκροθ ή-
να ήξίει, έγω ή παρητέμω, και μικροθ δέω
άπελάυνειν άυτόν έκείλθον, μω πλείονθ
παρρησίας, έδέν έτερον παρ ήμω ή την ύμε-
τέραν άφίξειν ήξίωσεν ύπαρξαι, ύνα ύμω
παρόντων, ά πέπονθεν άναγκαίως άποδύ-
ραθθ διωπηθή. όθεν έπεισθ έυλογόν μοι είναι
φάινθ, έ τοίς καιροίς πέπειον κα(άφάινθ),
άσμένως τάυτα γραφθηναι προς ύμάς πωρο-
έταξα. ύνα πάντες όσοι την σύνοδον την εν τυ-
ρω γρομένην άνεπληρώσατε, άνυπέθ έτος είς
τό στρατόπεδον της ήμετέρας ευσεβείας έπει-
χθήτε, τοίς έργοίς άυτοίς έπιδείζοντες τό θ
ύμετέρας κείσεως καθαρών τε και άδιάσρο-
φον, έπ' έμειθ δηλαδή, όν τεθ θεθ γήσιον είναι
θεραποντα έδ' ά ύμεις θρηθείτε τοιγα-
ρα εν δια της έμης πωροθ τον θεόν λατρείας τά
πανταχθ είσηνευθ, και ύπό τω βαρβαροθ
άυτω τόθ θεθ όνομα, γησιώς έυλογεμθρον,
οί μέχλεινθ την αλήθειαν ήγούεν' δηλον ή
ότι ό την αλήθειαν άγνοών, έ ή τον θεόν έπιγυ-
νώσκει' πλην όμως, κατά πωροθίσηθ, και οι
βαρβαροθ δι' έμειθ τον τεθ θεθ θεραποντα γη-
σιον, έπέγνωσαν τον θεόν, και έυλασειθθ με-
μαθήκασιν, όν ύπερασπισειν με πανταχθ
και πωροθίθθ, τοίς έργοίς άυτοίς ήδοντο
όθεν μάλιστα έίσασιν τον θεόν, όν εκείνοι μω
δια τον πωροθ ήμάς φόβον έυλαεθνθ' ήμεις ή
θ τά άγια μυστήρια της εκκλησίας άυθ
δοκείτες πωροθάλλεθθ. ε γδ είποιμι φυλάτ-
τειν ήμάς φημι έδέν προήπομθ, ή τά πωροθ
διχόνοιαν και μισθθ συλλείνοθα, έ άπλωθ εί-
πειν, τά πωροθ όλεθρον τε άνθρωπίνε γενεθ
συλλείνοθα' άλλ' έπειχθήτε κατά πωροθίθθ
προς ήμάς πάληθ ή τάχθ. πωπεισόμενοι, ώς
πανθ (θένθ καθεθώσαι περασόμεθα, όπωθ
εν τω νόμω θ θεθ τάυτα έξαμφοθ άδιαπλάω
φυλάπθθ), οίς έτε ύόγοθ, έτε καθοδοξία πθ
δυνήσεθ) πωροθλακήναι, διασκεδαθ έν τω
δηλαδή και συντεθειθών άρθθν, ή παντελώς
άφανισθέντων τω έχθρών τε νόμω, οί τινεθ
έπι πωροθίματι τε άγίθ όνομαθθ, ποιή-
λαθ ή διαφόρεθ βλασφημίας έμβάλλασιν.